

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht (hierna: de Awb) op het hoger beroep van:

de minister voor Immigratie en Asiel,
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Zwolle, van 12 oktober 2011 in zaak nr. 10/42296 in het geding tussen:

en

de minister voor Immigratie en Asiel.

Procesverloop

Bij besluit van 24 november 2010 heeft de minister voor Immigratie en Asiel de aan de vreemdeling verleende verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd, ingetrokken. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 12 oktober 2011 heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd, de minister voor Immigratie en Asiel veroordeeld tot betaling van een schadevergoeding aan de vreemdeling en bepaald dat het onderzoek onder een ander zaaknummer wordt heropend, ter voorbereiding van een nadere uitspraak omtrent de gevorderde schadevergoeding. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister voor Immigratie en Asiel (thans: de staatssecretaris van Veiligheid en Justitie; hierna: de staatssecretaris) hoger beroep ingesteld. Het hogerberoepsschrift is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend. Hierbij heeft hij tevens incidenteel hoger beroep ingesteld.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

Overwegingen

1. Onder de staatssecretaris wordt tevens verstaan: diens rechtsvoorgangers.

In het incidenteel hoger beroep van de vreemdeling

2. De vreemdeling heeft bij brief van 24 november 2011 een verweerschrift ingediend. Uit dat verweerschrift blijkt dat de vreemdeling tevens heeft beoogd incidenteel hoger beroep in te stellen tegen voormelde uitspraak van de rechtbank van 12 oktober 2011, die op diezelfde datum is verzonden.

2.1. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (onder meer bij uitspraak van 24 oktober 2012 in zaak nr. 201101651/1/V2; www.raadvanstate.nl) biedt de Awb noch de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) grondslag voor het instellen van incidenteel hoger beroep na afloop van de voor het instellen van hoger beroep gestelde termijn. Nu het door de vreemdeling bij het verweerschrift ingestelde hoger beroep niet binnen de in artikel 69, eerste lid, van de Vw 2000 daartoe gestelde termijn van vier weken is ingesteld en zich geen feiten en omstandigheden voordoen op grond waarvan redelijkerwijs niet kan worden geoordeeld dat hij in verzuim is geweest, dient dat hoger beroep niet-ontvankelijk te worden verklaard.

In het hoger beroep van de staatssecretaris

3. In zijn tweede grief klaagt de staatssecretaris dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat, nu de mogelijkheid tot rechtsherstel wordt

begrensd door rechtsverwerking, de staatssecretaris het besluit tot intrekking van de aan de vreemdeling verleende verblijfsvergunning ondeugdelijk heeft gemotiveerd. Hierbij heeft de rechtbank van belang geacht dat - gelet op het tijdsverloop tussen het voornemen van 5 februari 2002 en het besluit van 24 november 2010 en in aanmerking genomen het voorheen geldende beleid dat een verblijfsvergunning als hier aan de orde niet meer wordt ingetrokken op basis van het verstrekken van onjuiste gegevens, indien sinds de verlening twaalf jaar zijn verstreken - bij de vreemdeling een zeer sterke verwachting kon ontstaan dat verblijf zou worden toegestaan. De staatssecretaris betoogt, voor zover thans van belang, dat de rechtbank aldus niet heeft onderkend dat werkinstructie nr. 2007/13 van de Immigratie- en Naturalisatiedienst (hierna: de IND) ten tijde van het besluit van 24 november 2010 niet meer van kracht was en dat voormelde, in die werkinstructie opgenomen, termijn van twaalf jaar nog niet was afgelopen op het moment dat de aan de vreemdeling verleende verblijfsvergunning voor de eerste maal werd ingetrokken bij besluit van 24 juli 2002.

3.1. Bij besluit van 27 oktober 1995 heeft de staatssecretaris de aanvraag van de vreemdeling om toelating als vluchteling ingewilligd. Bij besluit van 24 juli 2002 heeft de staatssecretaris de verblijfsvergunning van de vreemdeling ingetrokken. Het tegen dat besluit ingestelde beroep heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, bij uitspraak van 25 maart 2005 gegrond verklaard. Tegen die uitspraak is geen hoger beroep ingesteld. Bij besluit van 24 november 2010 heeft de staatssecretaris de verblijfsvergunning van de vreemdeling opnieuw ingetrokken.

3.2. Volgens paragraaf C5/2.1 van de Vreemdelingencirculaire 2000, zoals deze luidde voorafgaand aan het op 21 november 2008 in werking getreden Wijzigingsbesluit Vreemdelingencirculaire nr. 2008/27 (Stc. 2008, 728) en voor zover thans van belang, kan intrekking van de verblijfsvergunning asiel op grond van het verstrekken van onjuiste gegevens plaatsvinden, tenzij sinds de verlening een periode van twaalf jaar is verstreken.

De IND-werkinstructie nr. 2007/13 vermeldt, voor zover hier van belang, dat intrekking van de verblijfsvergunning asiel voor bepaalde of onbepaalde tijd op grond van het verstrekken van onjuiste gegevens niet meer kan plaatsvinden, indien sinds het moment van eerste verlening een periode van twaalf jaar is verstreken. In dat geval bestaat op voorhand geen aanleiding voor een nadere beoordeling of onderzoek.

3.3. Gelet op het lange tijdsverloop tussen voormelde uitspraak van de rechtbank van 25 maart 2005 met betrekking tot de eerste intrekking van 24 juli 2002 en de thans aan de orde zijnde intrekking van 24 november 2010, komt, anders dan de staatssecretaris betoogt, aan de eerste intrekking niet zodanige betekenis toe dat de omstandigheid dat op 27 oktober 2007 de in het toen geldende beleid opgenomen termijn van twaalf jaren is verstreken niet in de weg staat aan de mogelijkheid om bij besluit van 24 november 2010 wederom over te gaan tot rechtsherstel. Dat bedoeld beleid ten tijde van dat besluit niet langer gold, betekent evenmin dat de staatssecretaris in dit geval alsnog tot intrekking heeft kunnen overgaan. Bij uitspraak van 19 juni 2012 in zaak nr. 201111356/1/V4

(www.raadvanstate.nl) heeft de Afdeling reeds eerder in die zin geoordeeld. De grief faalt.

4. Gelet op het voorgaande, behoeft de eerste grief geen bespreking meer.

5. In zijn derde en vierde grief, in samenhang bezien, klaagt de staatssecretaris dat de rechtbank niet heeft onderkend dat, nu bij een besluit tot intrekking van een verblijfsvergunning asiel de redelijke termijn eerst aanvangt bij het instellen van beroep door de desbetreffende vreemdeling tegen dat besluit, de staatssecretaris niet de redelijke termijn kan hebben overschreden. De staatssecretaris betoogt dat na voormelde uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 25 maart 2005, waarbij het beroep van de vreemdeling tegen voormeld besluit van 24 juli 2002 gegrond is verklaard en dat besluit is vernietigd, de vreemdeling weer in het bezit was van zijn verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd en dat - gelet op het ambtshalve karakter van de intrekking - op de staatssecretaris geen verplichting rustte een nieuw besluit te nemen. De periode die in aanmerking dient te worden genomen ter beoordeling van de redelijke termijn is daarom volgens de staatssecretaris met voormelde uitspraak van de rechtbank geëindigd. Door in de aangevallen uitspraak te overwegen dat met de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 25 maart 2005 de redelijke behandeltermijn in beroep met zeven maanden is overschreden, is de rechtbank ten onrechte teruggekomen van die uitspraak, aldus de staatssecretaris.

5.1. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (onder meer bij uitspraak van 7 april 2010 in zaak nr. 200904891/1/H2; www.raadvanstate.nl), vangt in zaken waarin een besluit op een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel aan de orde is, de redelijke termijn aan op het moment dat door de desbetreffende vreemdeling een beroepschrift wordt ingediend.

Uit de uitspraak van de Afdeling van 12 oktober 2011 in zaak nr. 201012226/1/H2 (www.raadvanstate.nl) volgt dat ook in geval van intrekking van een verblijfsvergunning asiel de redelijke termijn aanvangt op het moment dat de desbetreffende vreemdeling beroep instelt tegen het besluit waarbij die intrekking heeft plaatsgevonden.

5.2. In dit geval is de redelijke termijn aangevangen op 7 december 2010, door het indienen van een beroepschrift door de vreemdeling tegen het besluit van 24 november 2010. Het geschil dat is aangevangen met het door de vreemdeling tegen het eerdere besluit tot intrekking van 24 juli 2002 ingestelde beroep, is geëindigd met meergenoemde uitspraak van de rechtbank van 25 maart 2005, omdat de intrekking van de aan de vreemdeling verleende verblijfsvergunning een ambtshalve karakter kent en de staatssecretaris, na die uitspraak van 25 maart 2005, niet gehouden was een nieuw besluit te nemen. De periode die de eerdere procedure in beslag heeft genomen, is derhalve voor de beoordeling of de redelijke termijn in de thans aan de orde zijnde zaak is overschreden, niet van betekenis.

De grieven slagen.

6. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd, voor zover de rechtbank daarbij de staatssecretaris heeft veroordeeld tot betaling van schadevergoeding aan de vreemdeling en het onderzoek onder een ander zaaknummer heeft heropend ter voorbereiding van een nadere uitspraak omtrent de gevorderde schadevergoeding. Nu de redelijke termijn niet is overschreden, dient het verzoek om schadevergoeding alsnog te worden afgewezen. Voor het overige dient de aangevallen uitspraak, met verbetering van gronden, te worden bevestigd.

7. De staatssecretaris dient op na te melden wijze tot vergoeding van de proceskosten te worden veroordeeld.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep van de vreemdeling niet-ontvankelijk;
- II. verklaart het hoger beroep van de staatssecretaris gegrond;
- III. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 12 oktober 2011 in zaak nr. 10/42296, voor zover de rechtbank daarbij de staatssecretaris heeft veroordeeld tot betaling van schadevergoeding aan de vreemdeling en heeft bepaald dat het onderzoek onder een ander zaaknummer wordt heropend, ter voorbereiding van een nadere uitspraak omtrent de gevorderde schadevergoeding;
- IV. bevestigt die uitspraak voor het overige;
- V. wijst het verzoek om schadevergoeding af;
- VI. veroordeelt de staatssecretaris van Veiligheid en Justitie tot vergoeding van bij de vreemdeling in verband met de behandeling van het hoger beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 437,00 (zegge: vierhonderdzevenendertig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand.

Aldus vastgesteld door mr. M.G.J. Parkins-de Vin, voorzitter, en mr. R. van der Spoel en mr. N. Verheij, leden, in tegenwoordigheid van mr. J.J. Janssen, ambtenaar van staat.

w.g. Parkins-de Vin
voorzitter

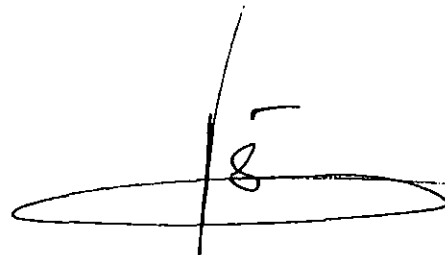
w.g. Janssen
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 7 december 2012

660.

Verzonden: 7 december 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink. It features a large, horizontal oval loop. A vertical line descends from the top of the loop, passing through its center. To the right of the vertical line, there is a small, stylized mark that resembles a lowercase 'e' or a similar character.

mr. H.H.C. Visser